

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊՐԵՄԻ

ଓମ୍ବାଲିକ ପାନିରୁଦ୍ଧର ଶେଷରତ୍ନା.

რაც ის უნდა მოაბრუნოს ვილერიან
ვალერიინდაშვილი. უკულმა პეტერი,
ვერავინ ვერ იტყვის, რომ ჩემს მეტი
სისახული გარდა აზრილის სიცემორი-
სა, ჩემთვის აქამდი აუტანელი ფაქ-
ტია ასიურ პოეტურში ჩატომ გა-
აღმერთებს ვაისი. ვოლოვენის პლო-
შერეულს მაშინ უკვი ერქვა რუსთავე-
ლის, როცა ფრთხი მოსკოვილმა რუ-
სონალისტმა და ტეატრიოლმა ი. ლუკ-
ვმა პირველად გაგვასწო სერგეი სუ-
ლფიკინი. უკვე ის ეპიკრანტებში,
რომელიც რუსეთის სამოქალაქო
ობშავილმოყარა საქართველოში, უკვე-
ლოშე საინტერესო უფროდ დარჩა
ს. სულეიკინი. სულეიკინმა ჯერ რე-
ვოლუციაშვილები დასტოვა პეტერბურგი.
ავადმყოფი და ნერვებ განადგურე-
ბული ის მაინც მოძველი მობილინა-
ცაში და მახუჭობდა არმიაში, შე-
მდეგ კი თითქმის ერთი წელიშვილი
იწვა ყორიშის სანატორიუმში, მისმა
მეგობრებმა და თვითონ უკველაძე უც-
რო დან დამკარგი იმედი გადატენის.
მე აზასდროს აზ მიგრძენი სიკვდი-
ლის შეტავისიკა ისე დაჯერებით,
როგორც სულეიკინთან საუბარში.
მისმა მეგობარმა პეტერბურგელმა მხა-
ტას თკვანის სიცევე. შიბშილი და-
სული მისტერიამდე და სისხლიანი
-ჩეცა", როგორც ეგვიპტის სასჯელი. გადმოცემის გმიგრანტები, როგო-
რც ლანდები რაღაც არა იდამიანუ-
რი ტექორის ქვეშ პოელი თავის
ასეუბით გამოიწვევდენ რაღაც გაუ-
ცემრებელს. ბიბლიის დაუთვლელ
გამოგონებულ კომპარატიზი ილბად
ვერც ერთი ვერ მიაღწის იმ ტექო-
რიდე. ერლტუბიული იდამიანები
კოცნიდენ მიწის ჩეცნი თველის წინ
ტფილისში და სტიროდენ, როცა
ხელავდენ ელექტრონის სინათლეს,
თითქმი საფლავშიგავლვიდებული ბა-
ლხი ვერ იტყვდეს ძალის და სინათ-
ლეს. უკველაძე უფრო ბოგება და ვა-
ბელული, პოეტი თითქმის სტენკა
რაინის ტექორამენტით ვასილი კა-
მინსკი სტიროდა ვატეპი, როცა
გრძნობდა სითბოს ერთანეტელს და
დაუსრულებდლად რუსული ბლოისტუ-
რი სიმართლით ჟუვებოდა იმპებს მო-
სკოვის კომპარატიზე, სიცივეზე, როცა
იდამიანი ცხოველზე უფრო მდაბლ-
ედ გრძნობს თავს.

ପ୍ରେସ୍‌ରୁମା ଗାନ୍ଧୀରୁଥାନା ଅଳୁଗେଶୀ, ଡିଲ୍‌ଟ୍‌
ମିଶନ୍‌ସିଂହ ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ଏ. ପ୍ରକଳ୍ପିନ୍ଦି—ଦିତ୍ୟନାନ୍ଦ-
ପଣ୍ଡିତ ପଦମପଦ୍ମନାଭ—ଲଭିତନ, ପ୍ରାଚୀନ୍ଦ୍ରା ପ୍ରତିକ
ମାନିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟପ୍ରେସ୍‌ରୁ.

“კედან წირმოდგა ლეგენდა, საქართველოს თანისობის, აკედან ვანგეორდა ბიბლიური ლეგენდა, რომ სამოთხე უნდა ყოფილიყო ეფრატის გაღმოლმა,

ერთი შეხედვა. გრძნობით უთავოდ
დიდ ინტენსივურ და მიმართულ დიდ ინტენსივურ და

ლია ცისფერი თვალები, რომელ-
საც შეხვდები გბოლოდ ჩეს არი-
სტოურატებში.

Հանօ Տերյան շահումը կատարվել է Արքայի կողմէ և առաջարկված է առաջարկ կատարել առաջարկութեան մասին:

ორმოცი წელშე შეტი. ვინ იტყვის
ჩობ ის კადევ არ აყოს ლიცეისტი.
ნამდვილი გამართლება დორიან
არეას.

ლია თვალებში მაინც ინახავინ ახალ:
ვიზულობასა და შემოქმედებისთვის
ესთად ჩაღაუ დიდ დაწყევლის
სა არის. სიმისტის 14 წლიდან.

სუდეიკინს გამტოს კურავინ წარ-
მოილებს.

ମୋର ପାଦରେ କାହିଁରେ ନାହିଁ ।

၃၈ တიတ္ထိန်း လောက်ရှုပြုလျှင် အမိန္ဒကာ
လာဖြူဖြန် စာ့ခြင်းပြုလဲ ပြုသော်လည်း
ဒေဝါး စာ့ခြင်းဖြန်—လုပ္ပါရ ပြုလျှင်
ပြုနိုင် ပြလဲ။

გერმანული ჯიში, გრეტხენის
თვალებით, ომელიც აჩრდებდენ
ერთ დროს ტფილისში უკელა გა-
მვლელს, ვისაც ქვენდა რამე ქსოვ-
ტყის.

ამ ქალბა მთელი თავისი სიცოცა-
ხლე შესწირა სულერეკინს

ମେହିରୁଦ୍ଧ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶିଳ୍ପିଙ୍କରୁ ଜୀବନରୁ

და აქვს გამართლება. ეს იღმაღ
ყველაზე უფრო შეკვეთებული ცოლ-
ქმარია ყველა არტისტებში. სულე-
კინის ყველთ სურათები ვარიაცია
ერთი სახის, რომელიც ავავს თანა-
მედროვე პალონს, და ამ გამეორე-
რებაზე სრულიად არ არის ერთსახე-
ობა, ძლიერი სიყვარული ინათებს
უფალავი სხივებით. პირველი შეხვე-
დორის რეკისმრი, როგორც ყოველ-
თვის არ არის არა ნიშანის

თესის ეყო პოლიტიკური და მუსიკური. ყველაზე
აპრილის დღეს ჩვენ გოვხვდით კაფე
„ლაბაშუა-...“ ვიზუელი გრძნობა,
რომელიც შეიძლება ვინიშენ — სა-

დეიკინის ალტაციება პოლო იაშვილით. ეს არ უ ტანდოციის სტუმარი გოყვარეობაა — ეს არის პოლო იაშვილის ახალგაზისა სიხარული — მისი პირველი სახე პუშკინის შეგობრებში. გამედვა, პოლოსი, პოეტურია. სულფიკინი გრძნობს იმას, როგორც არ-ტარი, მეორეთ; სულფიკინისთვის

საქართველო პუშკინის, ლერმონტო-
ვის და ტოლსტოის ფიგურა:

— ყველა ქანითველში უთუოდ ხაჯი-
მურატი უნდა იყოს ხანჯილით და
სიმკერით.

და გრიგოლ რობაქიძის რომელიც,
პროფესიული ბოდლერის შებრის ნო-

ବେଳେ କାହିଁମାତ୍ରାଙ୍କ ପରିବାରୀ, କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

კურ მივიღებდი დიალოგის ფორმას.
ჩადგან ის თვითონ გენილურად ლა-
პარაკობდა მხატვრებს უ. მე ჩავწერ ე
შესძინ მისი წერილი ქართველ
სახატველოში, მე მცონია
ეს ცოტად ერთი წერილია საქა-
რთველოში ნაზღვილი ასატის
ჯანმრთელობით. ეკონომიკური გა-
ვირცებ და დავჭრებ განხეთ
საქართველოში, მე მცონია
ეს ცოტად ერთი წერილია საქა-
რთველოში ნაზღვილი ასატის
ჯანმრთელობით. ნამდვილი გა-
ვირცებ ეს იყო ნიკო ფიროსშენი.
კუნია აუბინელი და საქართველოს
კამპაროლებელი, პური და ლვინო..

თუ ნიკო ფიროსმანი კახელი არ
ყოფილი-კახეთში მანქუ უზოგ ხვერია.
მბობენ უმფილა ერთ დროს აბერ-
კონდუკტორი. აზის ირონია ბედის.
სხვა კველა აპოკრიფული სიტყვი-

დად ტფილის ზ გვერდებით სეჭავა
ყოფილი ბევრი აღმად პოიგონებს
კაფუს, რომელსაც შაშინ „დარბაზი“
ის ტრქება, დიასახლისებზე ჩვენ გვაძ-
ლოეს პოეტებსა განდევგილი და იუ-
რი კინ შინისატრის დათვა მისხა-

ირს, და მისი თავმჯდომარე კოტე
შეყაშვილი ელოდა ვინჩეს, ვინც ამ
კაფეს შოაწყობდა. რომ ნიკო თავ-
დგირიძემ მოიყვანა ილია მაჩაბელი.
საჭიროებულოში კერავინ დაიჩვენებს
შეტ თეატრალობას ვიღრე ი. მაჩა-
ბელი. ბევრს მოიგებდა ტფილისის
ოპერა და დრამა, რომ ი. მაჩაბელი
ყოფილოყო ანტრეპენიორი. მას აქვა
თავიდის გამბედობა და არტისტების-
თვის საჭირო დიქტატორის ხელი. აქ
პირდაპირ იწყება ისტორია „ქი-
ორი მდებავი-მალიარი, გუდიაშვილ
იმათ დაარქვა მალარმე. და ქიმიძ
ონის დარბაზში იმპარია თრი მალარ
კიბე. ერთი სუდეიკინისთვეს და
ორე გუდიაშვილისთვის. გუდიაშ
ლის მეორე კადელი შედევრია ჭა-
თული ხელოვნების, ეს სუდიკინი
იწამა. პირველი კადელი დარწ
სუდეიკინშა.

შერიობის კალების ფახუარაძი. ის წ
სდგანან ქილები: ეს ქილები და
ტულია კაფე „ინტერნაციონალი“
კელნერშებიდან და აღნიშნავს გძ
საუბაოს ყანწელებისას, განსაკუ
რებით გრიგოლ რობაჭიძის და

უკანასკნელი კრება მოხდა „ნაკადული“-ს რედაქციაში, შეტანილთა კავშირს მაშინ არ ჰქონდა თავის ბინა. უისფერ ყანწების, პოეტები გაჩერდენ - „ქიმერაზე“. იყო წინადადება: ქიმერეთის-პალო იაშვილი, „ქიმერია“ ტიტიან ტაბიძე, გაიმარჯვა გრიგოლ რობაჭიძის წინადადებამ. - „ქიმერიონინი“ — იორუკა აღებულია ვალერიან გაფრინდაშვილის ლექსიდან. პაოლო იაშვილმა, ტიტიან ტაბიძემ მიმართეს ს. სულეიინს დაეხატა დეკორაცია ქიმერიონინის.

“... სული დამწვარი. სულ
კუნის ავტომობილები, ხელში უ-
რავს სარკე: რომელშიც იყრ

სალუალკე უოველი ამათგანი სკ-
დილობდა დაეხატა ორდენი . ცის-
ფერი ყანწერისა . როცა პირველად გუ-
დიაშვილი და კაკაბაძე შევიდენ ბინაში,
და წარმოიდგინას მისი დახატვა,
ორივეს ფერი ეცვალათ... დეკორა-
ციას არც ერთი მითგანი არ იყო
ნაჩვევერი და ორივე შეაშინა გრანდი-
ოზულმა შენობაშ.

შემდეგ, როგორც სიიდუმლო სე
ბა ნინა შავაშმილი: კოლომბ
კოსტიუში და ნილაბით და ქარ
ლი სამება შხატვრობის: ლადო
დიაშვილი, იაკობ ნიკოლაძე, დ
ებაძე

ମୋରୁଗ୍ରହିତା ପ୍ରକଳ୍ପରେ, ଏହାର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦିଷ୍ଟାନାକୁ
ଲାଭକାରୀ ଲଭ୍ୟରେ ଥିଲା. ମୋରୁଗ୍ରହିତା
ଓ, ଶେଷ୍ୟ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପ୍ରଦିଷ୍ଟାନାକୁ

— მშენებლი ეცუბნება ს. სულეიკინსა; მემა-
რცხვენ მხატვრებმა ფუტურისტებმა
გე და ზღანევის ავვირჩიეს ჟიურიში
— მემარჯვენ მხატვრებმა ოქვენ და
კრებას დაესწირით. ლ. გულიაშვილს
არ გაეთავებია სიტყვა, რომ მას თა-
ვს დაეცა სალებავის ველრო, შალა-
რშესი და სულეიკინი ვაძრაბებული
მხად იყო მივარდნილიყო ხელით;
მე თქვენ ვაჩვენებთ მემარცხენეობას.
თქვენ დაბალებული არ იყავით — რომ
მე ვიყავი ნოვატორი და ფუტური-
სტორ ას სამარტინო არ თავსწრი-

სტილი . ამ სცენას ჩვერ ამ დავისწოდებივართ : მაგრამ ერთი კვირა აშის შემდეგ გუდის შევილი ძლიერ შევგზავნეთ ქიმერიონში , რადგან ეშინოდა სულეიკინი შომეკლავსო . ლადო თავის შიში გამოსთვევაში ისეთი ენოვრაფიულ კინტოურ აქცენტით , რომ ჩვენ ვერ ვიკავებდით სიცილს . შემდეგ სულეიკინი ჩავიდა შთავარ დარბაზში : ალბათ შთელ ძველაზე არ არის კაჭე , რომელიც იტევდეს იმდენ შთავონებას და შემოქმედებას , როვორც „ქიმირიონი“ . ბევრი მხატვარი დიდი მარჯის ყოფილა იღტა-ცებული ამ ახალი ბაირეტით , სადაც საუბედუროთ თუმცა იყო ნ . ეკრეინოვი და დიდი პოეტებიც , ვერ დადაიდგა პოეზიის სიმფონია .

თანის... დეკად ვწყევლი და მიკლავს — თვით უნდა ვიზუალური პარიზია .

პარიზში ჩერთვანეთს : ჩესხელვართ : ტამივალთ პარიზისტებისა .

100 ათასი არყანას ...

აქ სეზონის ჩერეისორს ქვერანჯულად სერიის . მაშინ ლაი ევრეინო მსოფლიო რე

დიდ დარბაზში გამტყვდარ სარკე-
ებში, მოსიანი კაფეს სტუმრები:
საჭირო იყო სუდერეინის უქნიალუ-
რი ცოდნა პარიზის კაფეების, რომ
ასე შთაგონებულიყო: აქ არიან: ძველი
კოკოტეები, ახლად შესული კაფეები,
~~პედერისტები~~, ~~ფულიეები~~, სპეციალი-
სტები, მხატვეები, ერნგლერები,
პოეტები, ~~დახრწინილი ქალები~~, პა-
დალი, ქალები ულვაშებით, ~~გერმა-
ფოლდიტები~~. რის პოეტები, „კი-
телек приказчика на голове
пророка“, ლიკედოვიკ ბავარიელი,
რეზბო, ანდრეი ბელი, ულაშაზესი
ქალები, მადონნა, ვერა — აა ჩველა-
ფერი ირევა ქიმერებში... და არ
იქვს დათვლა ამ ქიმერებს, თითქო მე-
ორე „Notr Dame de Paris“ ~~მუსეუმ~~
მოგვი მადონნა, წითელი კარი კაფე-
ები, კაშულის თეძოები, და ანდრი-
გინები.

မြတ်လေ ပိုပေးနှင့် ရွှေမြတ်သားကို ပြန်လည် ပေးပို့ဆောင်ရွက်ခဲ့

հողեա. Իւր պանդի-
յոնուցոտ, զանութոտ,
3 սաստից վալցուածու
նուսատուու.. ԿՅԱԼԱ ՌՃՈՂՐԵՑՈՒ ՝ ԵՇՑԵԿՈՆ
ՅԱՄԻՐԱՅԻՆԸ ՅԱՆԴԱՆ”, ՊՈՂՈՆՏՐՈՒՐԵՑՈՒ, ՍԱԿՐ-
ՎՈՒ ԵՎԼԵԾՈ ՎԵՐԱՍՎԵՐՈՆՍ ՅՈՒ ԲՈՒԹՈՈԾ-
ՑԵՆԵԿ ՕԺ ՏՈՂՄԵՆՈՒԱՏ...

კულტურული ანთებულია. კილისი 14 წლიდან, ჩეხურები: მიერლი-
რიც შეკვეთას მუცე-
სინთელს და სწავ-
ეგიას: იგ ჩვენი მიზანი
არი რასაა... ულა-
ლენების, გამძლე-
სი სიკვდილია... მე-
ვარს, რესერი თავს
ლელობის წინ ჩვენ
თ: ჩვენი სამშობლო

კულტურული ანთებულია. კილისი 14 წლიდან, ჩეხურები: მიერლი-
რიც შეკვეთას მუცე-
სინთელს და სწავ-
ეგიას: იგ ჩვენი მიზანი
არი რასაა... ულა-
ლენების, გამძლე-
სი სიკვდილია... მე-
ვარს, რესერი თავს
ლელობის წინ ჩვენ
თ: ჩვენი სამშობლო

“ქიდეორიობის” განსხის დღეს, მო-
კა ას უცხოელ სტუშარში შხოლ-
ოდ სამი რუსი იყო: სერგეი სულეი-
კინი, ნიკოლოზ ევრეინოვი და ნი-
კოლოზ სოკოლოვი, მან წააკითხა
თავის კოლს პოემა ორმოც სტრი-
ქონში, სადაც იყო ნამდვილი ავთ-
ლოვია რუსული გენიის, ეს წერი-

„,კისფერი ყანწება“ში დაიბეჭდება; წასკლის წინ პარიზში; ტფილისის ვოგზალშე სულეი ეინდი და სორინი გააცილეს ალი არსენი შეიღმა და ნინო მაყაშეიღმა:

სულეიკია გულწრფელად სტი-
ლოდენ საქართველოზე. რეინის გზის
მოსამახურებებშაც ივრძნეს, რომ მი-
დიოდენ პატიოსანი სტუმრები: და
იყვნენ თავაზიანი, როგორც არის დრ-
ოს:

შეატვრების, ლამაზი
ორიული დღიურის.
ებასქესის... ალერსი
მოსამსახურე ქალის,
კული ესენცია. ბარონ
ხესენტიშვილი და ბერ-
ლი, ევრეინოვის შეი-
ს და დოქტორ ბა-
რიშვილი, მობორი თა-
ვის ზღვაზე მათ წამყვან ვებს თა-
ვს ლაქსენ პირატები: უველა მგზა-
ვრები გასძარებს, სულეიკინებს არ-
ტისტის გულს ვინ „წაართმევდენ.
უოველ დამ, უოველ მოვრალ შემო-
ქმედებას „კიმერიონში“ სადლევდე-
ლოს და მოგონებას თავადი მიშეი-
ნისას, ეს იყო ჩვენთვის სულეიკინი
იმეორებენ გამტყდარი სარკეები და
უთვალავი კიმერები.

ამის შესახებ არაფერო იციას ფილი-
სტერებში და წმაზე ვისაუბრებთ პა-
რიზში.

კუნძული, ბავშვიერთ ატი-
ს ლარტყება პარის- ტიციან ტაბიატე.

ტიციან რამიძე.